

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 15.759 van 10 september 2008  
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en  
asiel-beleid.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 23 mei 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietig-verklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 18 april 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VANNEUVILLE, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. FIERENS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.**

1.1. Verzoekster kwam toe op Belgisch grondgebied op 25 april 1998 en diende een asielaanvraag in op 6 mei 1998.

1.2. De gemachtigde van de minister nam op 17 juni 1998 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 bis).

1.3. Op 30 oktober 1998 besliste de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk was.

1.4. De Commissaris-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besliste op 8 juni 2004 tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

1.5. Op 19 oktober 2004 kreeg verzoekster bevel om het grondgebied te verlaten.

1.6. Op 8 november 2004 diende verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.7. Op 4 februari 2005 kende de gemachtigde van de minister verzoekster een machtiging toe tot voorlopig verblijf om humanitaire redenen voor een periode van 12 maanden.

1.8. Op 10 april 2006 besliste de gemachtigde van de minister om de machtiging tot voorlopig verblijf voor een periode van 6 maanden te verlengen.

1.9. Op 27 juli 2006 besliste de gemachtigde van de minister om de machtiging tot voorlopig verblijf voor de duur van één jaar te verlengen.

1.10. Op 22 oktober 2007 werd aan verzoekster een verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf toegestaan voor een periode van zes maanden, tot 17 februari 2008.

1.11. Verzoekster diende op 26 februari 2008 bij de gemeente een aanvraag in tot het verlengen van haar bewijs tot inschrijving in het vreemdelingenregister.

1.12. Op 18 april 2008 besliste de gemachtigde van de minister om een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) af te leveren. Verzoekster werd hiervan op 24 april 2008 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

## **2. Over de ontvankelijkheid van het beroep**

2.1. Verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op. Zij preciseert dat een eventuele nietigverklaring van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geenszins maakt dat verzoekster niet meer illegaal in het Rijk verblijft. Zij stelt dat na de eventuele nietigverklaring van het bevel een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten zal dienen worden ter kennis gebracht van verzoekster die illegaal in het Rijk verblijft.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster na het treffen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 19 oktober 2004 genoot van een tijdelijk en voorwaardelijk verblijfsregime op grond van artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet en dat zij in dit kader in het bezit was van een tijdelijke verblijfsvergunning tot begin februari 2008. In tegenstelling tot wat verweerder betoogt, heeft verzoekster wel degelijk belang om de bestreden beslissing aan te vechten. Het betreft immers een bevel om het grondgebied te verlaten waarvan de motivering stelt dat verzoekster niet meer voldoet aan de aan haar verblijf gestelde voorwaarden. Verweerder toont niet aan op basis van welke bepaling hij verplicht zou zijn na een eventuele vernietiging van het bestreden bevel een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen. Ook al verplicht een nietigverklaring van de bestreden beslissing verweerder niet om voor verzoekster een gunstige beslissing te treffen, die vernietiging brengt het bestuur er wel toe de beoordeling van verzoeksters aanvraag tot verlenging van het verblijf over te doen en de door het arrest vastgestelde onregelmatigheid

recht te zetten. Hiermee krijgt verzoekster uitzicht op een nieuwe beslissing die gunstig kan zijn en daarin vindt zij ontegensprekelijk een deugdelijk belang.

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wordt derhalve verworpen.

### **3. Onderzoek van het beroep.**

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

*“Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;*

*Overwegende dat de genaamde zich noemende K., N., (...)*

*Gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur.*

*Overwegende dat betrokkene deze machtiging kreeg op basis van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15 december 1980*

*Overwegende dat een geldige arbeidskaart en bewijzen van tewerkstelling als voorwaarden zijn gesteld voor een verdere verlenging van het verblijf.*

*Overwegende dat betrokkene nog steeds geen tewerkstelling en geen inkomsten heeft.*

*Overwegende dat betrokkene derhalve niet meer voldoet aan de aan haar verblijf gestelde voorwaarden.”*

3.2. In een derde middel roept verzoekster een schending in van het “algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”. Verzoekster voert aan dat zij nooit een officiële kennisgeving kreeg van een document waarin de voorwaarden voor de verlenging van haar verblijf werden opgesomd. Ze betoogt dat zij ook niet in kennis werd gesteld van de termijn waarbinnen het niet voorleggen van een bewijs van tewerkstelling tot gevolg zou hebben dat het verblijf niet meer verlengd zou worden. Verzoekster stelt dat *“wanneer de precieze voorwaarden tot verlenging niet op voldoende duidelijke en eenduidige wijze betekend worden, en er geen enkele toelichting gegeven wordt omtrent de precieze gevolgen van het niet voorleggen van een tewerkstelling, is de beëindiging van een tienjarig verblijf manifest niet evenredig met de beoogde doelstelling.”* Verzoekster besluit haar betoog door te stellen dat *“door een verblijf te beëindigen wegens het niet naleven van de gestelde voorwaarden, terwijl deze voorwaarden niet aan betrokkene werden betekend, schendt de beslissing dan ook het beginsel van behoorlijk bestuur.”*

3.3. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen op dat het derde middel onontvankelijk is omdat bij de verwijzing naar het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur wordt nagelaten te preciseren welk aspect van dit veelzijdig beginsel precies geschonden wordt geacht.

3.4. Uit het betoog ter ondersteuning van het middel blijkt duidelijk dat de schending van het evenredigheidsbeginsel wordt opgeworpen. De exceptie van onontvankelijkheid van het middel wordt derhalve niet aangenomen.

3.5. Het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (R.v.St., nr. 126.520, 17 december 2003). De Raad kan ter zake enkel optreden wanneer het bestuur een kennelijk onredelijk gebruik maakt van zijn beoordelingsvrijheid, wat voor het onderhavige geval neerkomt op de vraag of de gemachtigde van de minister zich kennelijk onredelijk opgesteld heeft toen hij vaststelde dat verzoekster niet meer voldoet aan de aan haar verblijf gestelde voorwaarden (cfr. R.v.St., nr. 149.347, 26 september 2005).

3.6. Blijkens het administratief dossier verzond de gemachtigde van de minister op 22 oktober 2007 een brief aan de stad Antwerpen, district Merksem, waarin enerzijds gesteld wordt dat het tijdelijk verblijf van verzoekster mag verlengd worden voor een periode van zes maanden tot 17 februari 2008 en waarin anderzijds de voorwaarden voor een verdere verlenging van de verblijfstitel opgesomd worden: *“een geldige arbeidskaart met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling aan te tonen aan de hand van een werkgeversattest en loonfiches + een recent attest dat betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische staat + geldig paspoort voor elk lid van het gezin.”*

3.7. In het administratief dossier bevindt zich geen bewijs dat deze brief van 22 oktober 2007 werd betekend aan verzoekster. De blote bewering van verwerende partij dat deze zou ter kennis gebracht zijn aan verzoekster, volstaat hoegenaamd niet in dit verband en vindt geen steun in het administratief dossier. Ter terechtzitting kan verwerende partij evenmin aantonen dat deze brief zou betekend zijn aan verzoekster. Hieruit dient afgeleid te worden dat verzoekster derhalve niet op de hoogte was van de voorwaarden die zij diende te vervullen teneinde een verdere verlenging van haar tijdelijk verblijf te verkrijgen. De Raad acht het derhalve kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de minister de bestreden beslissing treft, terwijl de voorwaarden voor de verlenging van het tijdelijk verblijf verzoekster niet gekend waren of konden zijn, aangezien de specifieke voorwaarden voor het verlengen van een tijdelijke verblijfsvergunning, die toegekend is om humanitaire redenen, niet reglementair bepaald zijn.

Het derde middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Derhalve dient er geen uitspraak meer gedaan te worden aangaande de overige opgeworpen middelen.

3.8. Verzoekster heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. De vordering tot schorsing wordt, als accessorium van de nietigverklaring, zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1.**

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 april 2008 wordt vernietigd.

### **Artikel 2.**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**T. LEYSEN.**

**M. EKKA.**